

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

КРУШЕВАЦ, АВГУСТ 2006. ГОДИНЕ
БРОЈ 2692

РАЗВОЈ СПОРТА И ФИЗИЧКЕ КУЛТУРЕ

**БРИГА О СЕЛУ НА
ПРВОМ МЕСТУ**

ИЗЛЕЧИТИ МРЖЊУ

**КОСОВО,
СЕДАМ ГОДИНА КАСНИЈЕ**

МЕСНИ ОДБОР
ПАНУНОВАЦ

НАЦИЈА У
ИЗУМИРАЊУ

НОВЕ ИГРЕ
ОКО
ВОДОВОДА

РЕФЕРЕН ДУМ

На седници Скупштине општине Крушевац, одржаној 20.04. 2006. и 05.05. 2006. Донета је, после веома оштре полемике, крајње спорна Одлука о одобравању Пројекта за реконструкцију и проширење постројења за припрему воде за пиће Мајдево-Крушевац. За ту Одлуку је гласало 36 одборника, што је минимална квалификована већина за доношење одлуке.

Одборници СРС су били против доношења ове Одлуке, указујући на мањкавости исте.

-Непостојање пројекта-

Постоји само експертиза, коју је урадио Институт Јарослав Черни, а на основу ње тек треба да се уради студија о изводљивости, предлог пројекта, расправа и ревизија предлога и, на крају, усвајање пројекта- суштина је да је Скупштина општине одобрила нешто што не постоји, те га зато у тексту и пишемо малим словима.

-Екстремно задужење-

У тачки 2. Исте Одлуке, образлаже се да ће, по доношењу Одлуке, кренути реализација робног кредита од стране француске владе и фирме Weollia water system у износу од 7,5 милиона евра.

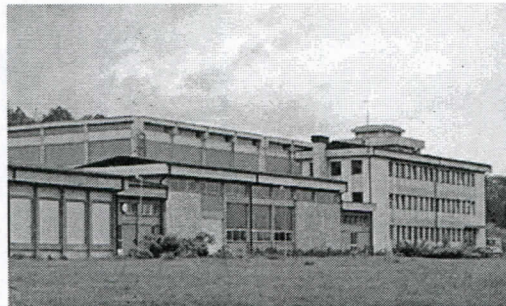
- П р и в и л е г о в а н и испоручилац опреме-

Одређујући Weollia water system за испоручиоца опреме, без тендера; грубо се нарушава Закон о јавним набавкама и изазива оправдана сумња да је цена увећана за 100%. Деведесетих година је процењено да би проширење капацитета фабрике воде у Мајдеву, са садашњих 650 л/с, на 1200 л/с, коштало око 7 милиона марака, односно садашњих 3,5 милиона евра. Сада се планира повећање капацитета на 1000 до 1100 л/с.

-Будућа приватизација водовода-

У пресретнутој кореспонденцији, Weollia water system и њен заступник у Србији исказали су заинтересованост за

Воду нисмо наследили од предака, већ позајмили од потомака

приватизовањем ЈП Водовод. Као кредитор и добављач кредита, Veollia би се појавила као привилеговани купац нашег водовода. Примера ради, у Софији је цена воде, без канализације, била 1,8 евра по кубика (са канализацијом 3,6 евра), док је Veollia била већински власник. Исто тако и у Будимпешти и Берлину. Потребно је напоменути да Veollia најрадије и најлакше улази у висококоруптивне земље.

СРС је половином јула почела са прикупљањем потписа за расписивање референдума и за 30 дана прикупила преко 19 000 потписа, што јасно говори о расположењу грађана Крушевца.

Пред тим притиском, на заседању владе у Крушевцу 27. Јула, дато је обећање да ће влада одобрити 4,8 милиона евра за финансирање водоснабдевања. Ми се сада питамо да ли су та средства донација (бесповратна), или је то улог владе Србије у ЈП Водовод, чиме би се изменила власничка структура, односно држава постала већински власник, што проблем враћа на почетак. Тиме би опет неко други одлучивао о ономе што су грађани Крушевца сами градили.

-Неоправданост кредитног задужења-

Ценећи проблеме суседних општина са водоснабдевањем, сматрамо да Крушевац треба да им изађе у сусрет и помогне у решавању

али је логично да се те општине саме задуже, а не општина Крушевац.

-Формално-правна ваљаност Одлуке-

По доношењу Одлуке, Скупштине општине, која је највиши правни акт Општине, она излази у Службеном листу општине Крушевац, чиме постаје важећи правни акт. Ова Одлука до данашњег дана није објављена у Службеном листу општине Крушевац.

-Заобилажење грађана у одлучивању-

СРС сматра да за доношење једне овако важне и далекосежне одлуке, мора да буде расписан општински референдум, јер је и постојећа фабрика за прераду воде направљена самодоприносом становника наше општине, па је, сходно томе, 10.маја 2006. покренула иницијативу за сазивање ванредне седнице Скупштине општине, са једном тачком дневног реда: Предлог Одлуке о расписивању општинског референдума о потврди Одлуке о одобравању пројекта реконструкције и проширења постројења за припрему воде за пиће Мајдево- Крушевац, где би референдумско питање било недвосмислено и јасно постављено пред грађане, с тим да се, претходно, грађани исцрпно и објективно информишу о Одлуци Скупштине општине, као и последицама које она собом носи.

На седници је владајућа коалиција показала крајњу бахатост и самовољу.

Још једном понављамо, цео процес реконструкције се ни мало случајно и веома помно крије од очију јавности и протура се на "мала врата". Могуће је да је Одлука само предигра за приватизацију нашег водовода.

ПРЕДУЗЕТНИШТВО У ОКВИРУ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ

Битне карактеристике привредних активности у процесу транзиције земље су:

- Све тежи услови пословања, тј. немогућност менаџмента да се прилагоди захтевима времена и - све већа перманентна незапосленост

Велики привредни системи који су раније представљали окосницу развоја општина, стагнирају и њихова привредна активност је занемарљива. Нужно се намеће оснивање и развој малих тј. породичних и тзв. средњих предузећа. Надлежна републичка министарства су учинила следеће да олакшају формирање и развој оваквих предузећа и то:

- Смањивањем почетног оснивачког улога са 2 500 на 500 евра

- Смањивање пореза на зараде

- Ослобађањем послодавца плаћања обавезних доприноса за лице која први пут заснивају радни однос, као и за лица која су инвалидна или одређеног старосног доба и сл.

На који начин може у овом процесу да помогне локална самоуправа?

- Ослобађањем новоотворених предузећа плаћања накнада за градско грађевинско земљиште у првој години рада

- Такса за истицање фирме треба да буде значајно смањена

- Смањивањем комуналних дажбина, као и корекцијом цене воде за оне којима је она од важности у процесу пословања

Колико год ове мере биле скромне, од великог су значаја за онога ко са послом почиње и делују стимулативно.

Посебно место у привредном развоју локалне самоуправе имају и Удружење занатлија, и Унија послодаваца. Где ће предузетници моћи да остварују

- Континуирану едукацију у свим областима пословања, укључујући маркетинг и презентације

- Благовремено информисање о законским и другим променама

- Иницирање примена стандарда у погледу квалитета производа и услуга

- Креирање захтева за адекватним људским ресурсима

У овом контексту треба формирати сталну изложбену поставку роба и услуга које се стварају на територији локалне самоуправе, која би требало да постану места сусрета предузетника, на којима би размењивали искуства, склапали се нови послови и привлачили потенцијални инвеститори.

Привредни савет ОО СРС у Крушевцу на овај начин нуди конкретна решења у циљу бржег и ефикаснијег запошљавања.

Васић Аца
Дипл. Ецц.

КОСОВО, СЕДАМ ГОДИНА КАСНИЈЕ

Општа и из једног центра организована какофонија која прати преговарачки процес у Бечу, којим ће се одредити судбина Космета, лагано достиже свој крешчендо. Наизглед независни слободни медији, као и тзв. Јавни сервис, оличен РТС-е до одвратности дају простор и време Коштуници и Тадићу да безброј пута прежвакавају своје ставове и преговарачку позицију.

То наводи на мишљење да је њихова преговарачка позиција лек за унутрашњу употребу, односно да је намењен јавном мњењу у Србији, а не да је у функцији спољне политике. И заиста, цела стратегија је заснована, када су занемари прости звук речи, које јефтино лете тамо и амо, на потенцијалном, али не и обавезном неслагању међу великим силама о питању Космета.

Истина, сакривена дубоко испод медијске халабуке је проста: територије се не губе и не добијају преговорима, већ односом снага. Наша преговарачка позиција је јака у длаку, колико је и јака наша спремност да се за Космет боримо. Аргументом на аргумент, силом на силу. Уколико се испостави да су Шиптари спремнији да се боре за своју визију Космета, него Србија, биће потпуно свеједно шта на папирима пише. Већ и до сад смо плаћали високу цену за своју слепо веру у оно што је написано, док су наши противници више гледали живот, но папире.

Такав какав је, живот увек даје за право ономе ко је самосвеснији, пунији себе, спремнији на жртву, а никако ономе ко је исправан пред правом и правдом. Расправе о праву и правди припадају катедрама и дисертацијама историја познаје само успех. Апостоли светског мира и апстрактни поправљачи света су спремни да своје аргументе бране унедоглед новим аргументима, али редовно, стварности, постају пленом оних који су своје аргументе спремни да бране крвљу.

Његош каже: "Нада нема право ни у кога, до у Бога и своје руке". Очекивати да међународни правни поедак штити оне који су га безброј пута пекршили, показује сву инфантилност владајуће политичке гарнитуре. Она упорно избегава да одговор на питање шта ће Србија урадити уколико Космет добије независност? Не шта ће урадити Скупштини, по кабинетима и медијима, већ шта ће урадити стварном животу? Шиптари, готово неувиђено, прете оружјем уколико не добију шта траже. Ми, као одговор на претњу избацујемо нове и нове аргументе. Тешко је рећи колико и озбиљно изгледамо.

На концу, коју цену треба Србија да плати, да би Коштуница научио да, у историји и стварности, постоји несумњива супремација живота над правом? У оној мери којој успемо да Коштуничин и Тадићев губитнички менталитет успемо да учинимо историјски неефикасним, зависите и даљи развој догађаја. Губитници увек знају шта ће урадити ако добију милион долара. Победници тачно знају шта ће урадити ако милионче не добију. Чекање милостиње, од нама вазда несклоног Запада, слеп је сокак. У том сокак правде и права нема и неће их ни бити. Није у историји познато да је и једна територија добијена, или изгубљена без силе, или макар претње силом. Космет неће бити изузетак. Остаје само избор хоћемо ли имати петљу да истини погледамо у очи или ћемо прибећи самообмани.

И једно, и друго, има своју цену. И мораћемо да је платимо

Милан Миленковић.

ИЗЛЕЧИТИ МРЖЊУ

Свакодневно смо сведоци неког облика мржње, насиља, или вандализма. Реагујемо ако смо лично погођени, а постанемо чудно равнодушни када се то догоди неком другом. Нисмо спремни да устанемо у одбрану жртве, било да је у питању човек, или неки објекат, историјски, или културни споменик. Најновији пример мржње и рушилаштва јесте скрнављење спомен обележја на Слободишту. Које то, не први пут, сметају историја и успомене на неко време, људе и њихове жртве? Кога осудити, или казнити? Рушитељи никад немају лице, идентитет. Увек раде под окриљем мрака. Је ли храброст нападати нешто што је немоћно да се брани и што не смета?

Можемо да мислимо различито, да се боримо за своја уверења, али ово свакако није борба мишљења. Ни идеолошки нема смисла. Ово је обест. ЧИја? Најчешће помислимо да су то млади, беспослени људи, који то чине из забаве. Или их је неко научио да то чине, јер ће тако показати своју (не)моћ?

Како ово спречити? Како сачувати од нових напада и рушења? Решење свакако није у физичком обезбеђењу. Потребно је наше друштво духовно обновити. Морамо научити да волимо и поштујемо пре свега себе, као народ који је имао тешку историјску судбину и који је, на жалост, угрожен и биолошки, и економски, и духовно.

У таквим приликама се не руши, не уништава, него гради и чува. Збијали смо редове, делили се, страдали и обнављали, али смо, на срећу, трајали. Не смемо газити по себи. Не можемо се одрећи онога што смо били и што јесмо. Не смемо пружити прилику онима који нас не воле и који су већ доста порушили.

Тешка су времена, али је било и тежих. Не може то да увек буде оправдање за оно што чинимо, или не чинимо. Морамо направити нови модел вредновања. Не морамо наружити сваку фасаду графитима, нити рушити оно што већ имамо. Младим људима треба усађивати љубав према земљи, људима, духовности... Старије треба подсетити на толе и хришћанско милосрђе. Почећемо од породице, која је пресудна за квалитет живота и друштва. Школе и друге установе, црква и спортски клубови и разне организације могу много да учине. Једино делује готово немогуће избећи утицај медија и модела насиља који нуде. Јесмо друштво са уништеним системом вредности, али нисмо безнадежни, јер има, упркос свему, много вредних и поносних људи, који се одупиру и боре за позитивне вредности.

Њих треба фаворизовати, а друге упошљавати, организовати, поправити им животе, излечити од мржње и обести.

О РАЗВОЈУ СЕЛА

Када говоримо о развоју села и пољопривреде, битно је нагласити да је план развоја ОО СРС реалан, конципиран, имајући у виду средства којима општина располаже те, самим тим, остварљив.

До тих средстава дошло би се другачијом прерасподелом унутар општинског буџета, тј. Уштедама где год је то могуће. Суштину плана за развој села и пољопривреде чине: Фонд за развој села и пољопривреде, боља ветеринарска и противградна заштита, боља путна инфраструктура, едукативна функција на селу, развој сеоског туризма и културних манифестација.

Окосницу развоја села и пољопривреде треба да чини фонд, али другачији у обиму и структури од постојећег. Када кажемо обим, мислимо да Фонд треба да располаже знатно већим средствима, а не да служи за маркетинг владајућој гарнитурџи. Што се тиче структуре, Фонд би служио, пре свега, унапређењу сточарства, с једне стране, и унапређењу воћарства и виноградарства, с друге стране.

Овај сегмент који се односи на сточарство, био би самоодржив.

Говорећи о локалном развоју села и пољопривреде не можемо а да не споменемо ветеринарску и противградну заштиту. Последица лоше ветеринарске заштите је појава свињске куге у Каонику и забрана рада сточне пијаце.

Мишљења смо да превентивну ветеринарску заштиту треба унапредити и отворити нове ветеринарске амбуланте свуда где је то потребно.

Лоша противградна заштита узрок је уништења летине у многим селима наше општине. Да би се овакве појаве предупредиле неопходно је обезбедити стрелце за све противградне пунктове, а то се не може без субвенција из општинског буџета.

Предуслов успешног бављења пољопривредном производњом јесу и добри пољски путеви. Зато наш план подразумева уређење некатегорисаних путева о општинском трошку, како би се олакшао приступ имањима.

Залажемо се за оживљавање саветовања на селу, како би се пољопривредници едуковали и могли да прате савремене трендове у пољопривреди. Не можемо говорити о задржавању младих на селу, а да се не афирмишу културне манифестације на селу. Садашње манифестације треба обогатити новим садржајима, како би оправдале сврху, односно очување традиције и унапређење културе на селу. Битна ставка је и сеоски туризам, који би се базирао на нашој традицији и природним лепотама.

Иван Анђелић

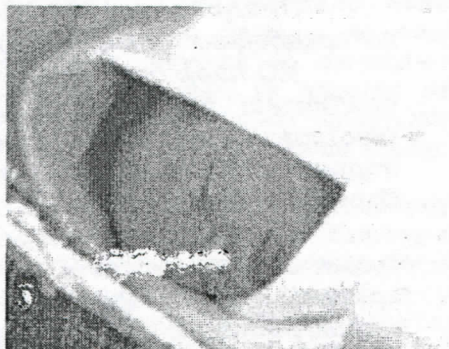
НАТАЛИТЕТ

Суочени са драматичним падом наталитета, на телевизији и у часописима се смењују професионални душебрижници, јавни радници, професори и социјални радници, убеђујући нас да је тај пад, пре свега, последица опште немаштине. Оптерећујући нас својим заблудама, само нас удаљавају од решења проблема.

Ради се о следећем: када би само материјални моменат био пресудан, Швеђани би имали десеторо деце, а Етиопљани ни једно. У стварности је, међутим, обрнуто.

Храбар поглед у проблематику, упућује да на то да два битна феномена утичу на смањење наталитета: урбанизација и близина западне цивилизације. Материјални моменат је у неком даљем и мање важном плану.

Уочљиво је, наиме, да и код нација које никакав проблем

Са наталитетом немају, као што су Шиптари, градска популација има мање деце, него сеоска. Исто тако, нације одвојене од утицаја западне културе и цивилизације, не кубуре са наталитетом.

Ове две чињенице су од прворазредне важности и свако ко се заваља да је довољно само подићи алиментационе фондове, па да се наталитет увећа или не разуме, или не жели

да разуме проблем. Људи се не дају подмитити да би увећали потомство.

У оквиру садашње слике света, мало се тога може урадити. Модеран, урбан начин живота, који подразумева две кућу и викендицу, два пса, ри телевизора и једно дете, неће се променити, све и кад би се дечји додатак удесетостручио.

Усто, еманципација жене, после јеног века, показује и своју лошу страну: жена се све мање идентификује са функцијом мајке односно, долази до закључка да материнство представља удар на њен друштвени положај и да јој одузима онај део времена и енергије, који би на другом месту боље могла искористити.

Ствари ће се поправити кад се материнство осети као привилегија, а не тегиба.

Традске теме

ОСВРТ НА ГП ЈАСТРЕБАЦ

Имајући у виду даљу агонију ГП Јастребац у стечају, односно немогућност намиривања потраживања бивших радника, ОО СРС у Крушевцу је заузео став да, и поред законски важећих прописа (закон који је донела Коштуничина влада), који тачно одређује редослед исплата, изостала је добра воља да се овај проблем превазиђе и бивши радници добију приоритет при исплати.

ПОМОЋ

Удружење бораца отаџбинских ратова Републике Србије, општина Крушевац, у оквиру акције помоћи деци палих бораца у ратовима у последњој деценији прошлог века, обратило се ОО СРС за помоћ у виду школског материјала и прибора.

Општински одбор је, у складу са својим могућностима, изашао у сусрет Удружењу бораца. Такође, Савез извиђача Србије се обратио за помоћ ОО ради подршке извиђачима наше општине за одлазак на седми јадрански вишебој, где би се промовисало име града Крушевца.

Општински одбор је и овом захтеву изашао у сусрет.

УЛАГАЊА!!!

Приликом посете министра за науку и заштиту животне средине Александра Поповића Александровцу, он и његов домаћин Југослав Стајковац, председник александровачке општине, дошли су до закључка да се тамошња депонија отпада налази преблизу граду, те су решење нашли у томе да се смеће из Александровца вози у Срње.

Ми, са своје своје стране, предлагемо да то смеће онако, право с камиона, истоваре у двориште нашег градоначелника Драгана Аздејковића.

Ни после више упорних захтева наше одборничке групе и обраћања Општинској комисији за омладину и спорт, председници СО Крушевац Бранислави Бркић и министру просвете и спорта Слободану Вуксановићу, нисмо наишли на разумевање, где је, практично, у једној одлуци, Скупштина општине Крушевац, институционализована злоупотреба деце у прикупљању опасног и отпадног материјала и детектовања опасних материја.

Веома смо забринути због тога и овим путем обавештавамо јавност да је овакав став министра и г-ђе Бркић арогантан и не доприноси решењу проблема.

Др Александар Бакић

Представљамо месне одборе

Месни одбор у Паруновцу

Слободан Ђукић и Зоран Антић

МО Паруновац је један од најбољих приградских одбора, који својим радом и активностима заслужује да се о њему чује у целој крушевачкој општини.

Председник МО Паруновац је Слободан Ђукић, а потпредседник и члан Савета десеторице је Зоран Антић.

МО Паруновац броји преко 60 чланова и веома је активан у општинској организацији СРС у Крушевцу. МО Паруновац је учествовао у акцијама, промоцијама, митинзима, а такође је дао подршку МЗ Паруновац око решавања горућих проблема у Паруновцу, што се екологије тиче.

Прошле године покренута је акривност против корпорације Трајал због непштовања еколошких норми. Захтевано је да се престане са емисијом отровних гасова и да се смање проба експлозивних направа. Тај проблем је још увек присутан.

МО Паруновац захтева да се у планирању увођења гасовода за 2007-у нађе и Паруновац. Такође, тражимо и асфалтирање и постављање лежећих полоцајаца код школе.

Месни одбор у Здравинју

У Оквиру МЗ Здравинје делује МО СРС Здравинје.

Председник МО је Наташа Марковић, апсолвент права, а од фебруара ове године, и потпредседник Општинског одбора. Члан Савета десеторице је Маја Милосављевић, студент права. Све активности које је покренуо Општински одбор, успешно су спроведено, почев од стопроцентног скупљања чланарине, преко акције "Сигуран глас", скупљања потписа за референдум, промоције књига, до одласка за Београд.

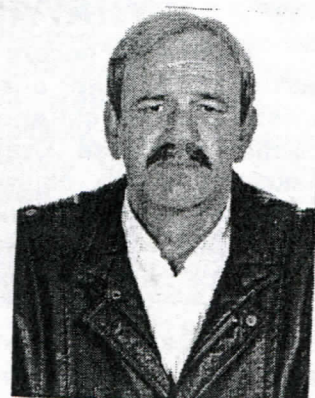
У Програмском савету учешће има МО Здравинје, где је Иван Анђелић, апсолвент права, написао програм за развој села и пољопривреде. Седамдесет посто чланова овог МО чине млади и образовани људи.

IN MEMORIAM

Дана 13.5. 2011. умро је Вујадин Тодоровић, истакнути члан наше странке и одбора у Крушевцу.

Вујадин је био један од оснивача нашег одбора и један од најактивнијих чланова. Остаће нам у лепој успомени, као добар човек и добар радикал.

ВАНДАЛИЗАМ НА СЛОБОДИШТУ

Дана 19.07.о.г. на РТК је одржана емисија на тему Вандализам на Слободишту и деликвенција код омладине. Гости у емисији су били омладинци из политичких странака. Испред ОО СРС гост је била Наташа Марковић, апсолвент права и потпредседник Општинског одбора. Она је осудила вандализам и дала предлог да се повећа број комуналних редара, како би се очувала културна историјска баштина града. Такође, нагласила је да је однос угоститељских и спортских објеката у нашем граду 320:20, као и да је свако друго дете у

средњој школи пробало неки наркотик. Као решење за овај проблем, навела је изградњу спортских терена, уз податак да изградња само једног спортског терена смањује, већ у првом месецу, деликвенцију за 17-20%.

СРС је покренула акцију "Друштво за масовно бављење спортом" (Соколско друштво), али је ова акција обустављена јер је, у међувремену, исполитизована. Сматрамо да деца и омладина не смеју да буду предмет сакупљања јефтних политичких поена.

Такође, Наташа је

критиковала спорну тачку Одлуке Скупштине општине у вези са Програмом рада за заштиту животне средине. Спорном тачком 8. и ставовима 1. и 2. предвиђено је да деца детектују дивље депоније и комунални отпад и да ће скупљати поварене акумулаторе и отпадни папир, што је Наташа упоредила са робовласништвом.

Током емисије је, изношењем својих примедби, сугестија и решења, Српска радикална странка још једном успешно афирмисала своје ставове.

КА РАЗВОЈУ СПОРТА И ФИЗИЧКЕ КУЛТУРЕ

Висок проценат деформитета код омладине-Недовољна активност спортског савеза- Програм Тима за омладину и спорт Општинског одбора СРС- Свакој МЗ терен за мале спортове

Ми, у тиму за спорт и омладину СРС, акценат стављамо на развој масовног спорта. Наша циљна група су деца школског узраста, односно, они су фундамент, база, из које, током година рада, треба пронаћи нове Вере, Игоре, Снежане и друге.

Али, како, кад баш та наша база, из године у годину, на систематским прегледима, показује све лошије резултате. Наиме, вреднују се и процентуално изражавају

1. Лоше држање тела, чија средња вредности износи 88%
2. Равна стопала са 32%
3. Деформитет грудног коша са 18%
4. Гојазност са 15%

Ово су званични подаци, објављени у јануару о.г. Они ће, као и резултати објављени претходних година, завршити у некој фиоци.

Додамо ли овим резултатима и то да је свако друго дете средњешколског узраста пробало неку врсту дрога, схватићемо да је наша база на климавим ногама. Ово је озбиљан проблем и у помоћ треба позвати организације типа Спортског савеза и школских спортских секција. Ако је иоле тачно то да је кроз акције и активности Спортског савеза у 2005-ој прошло 6 000, пре свега младих спортиста и ученика крушевачких основних школа, и ако ови из Школских спортских секција стварно раде с децом, а не само узимају надокнаду од 800-1000 динара месечно, онда ја овој господи из Дечјег диспанзера не верујем.

Но, да не бисмо били саркастични, од колача који овај град издваја за спорт, а то је 22-23 милиона годишње, запослени у Спортском савезу (њих 14) одгризу, за личне дохотке, 5-6 милиона динара а, када треба поделити оно што остане, они

фаворизују 2-3 клуба, тако да они добију новца колико и осталих двадесетак клубова заједно.

Знате ли да је разлог постојања Спортског савеза да преко њега клубови остварују своје интересе у области спорта и физичке културе?

Доласком на власт, ми из СРС ћемо овом граду, само од оних 5-6 милиона, оставити годишње по пар терена за мале спортове. Наиме, од 54 месне заједнице на територији општине, само у њих шест постоје терени за мале спортове.

Тим за спорт и омладину СРС ће покренути иницијативу да се деци у разредној настави омогуће:

- три часа физичког васпитања недељно, под стручним надзором предагога физичке културе, односно у предметној настави вратити трећи час као редован

- спровећемо акцију -Свакој МЗ по један терен за мале спортове-

- организоваћемо трибине на којима ћемо говорити о значају бављења спортом

- организоваћемо логоровања и бивковања на Јастрепцу

- на Багдали и Слободишту изградићемо трим стазе, односно Стазе здравља

- организоваћемо лигашка такмичења школске омладине у свим спортовима и то током читаве године

- на воденим површинама (Морава, Расина, Ђелије) организовати спортове на води

Наш циљ је развој свестране личности, са одликама физичког, умног, естетског, радног и друштвеног васпитања.

Зоран Стевановић
Проф. Физ. Васпитања

Бајка о малом Срђи (2)

Где смо прошли пут оставили малог Срђу? А да! У веселом, разиграном детињству, које и дан дањи траје.

Елем, мали Срђа је, као што смо видели у претходном броју, био паметно и вишеструко обдарено дете. Али, рано је приметио да се људи од њега некако склањају, просто измичу. Зашто, питао се он?

Једног дана, пецајући на обали Расине, мали Срђа упеца златну рибицу! Веома се, онако наиван, обрадова. Она му, шта би друго златна рибица и могла, рече: “Срђо, сине, пусти ме, а ја ћу ти испунити три жеље”.

Силно се Срђа зарадова: “Прва жеља ми је да ми кажеш зашто ме људи не воле? Зашто беже од мене”?

“Зато”, рече рибица, “што си превише леп, превише паметан. Људи такве тешко прихватају.

“Друга жеља ми је да изгледам тако да ме људи воле”, радосно викну Срђа!

“Учињено”, рече рибица!

Срђа обрадован похита да се погледа у бистрој расинској води. Кад се угледа, трже се од страха, те му рибица испаде из руке.

“Чекај”, викну Срђан за рибицом, “трећа жеља ми је да будем патриота и да не будем лаком на паре”!

Ал рибица, једном дохвативши се воде, отплива даље.

КАРЛА, КАРЛА...

УЧИО СЕ, УЧИО ОД СРЕДЕ ДО ПЕТКА

A mene niko ne zove!

To, lave!

Оснивач и издавач
Главни и одговорни уредник
Замаеник гл. и одг. уредника и уредник локалног издања
Уредник локалног издања
Прелом и штампа

Проф. Др Војислав Шешел
Елена Божић Талијан
Марина Томан
Р. Милованкић и М. Миленковић
МЕДИА ПРИНТ